

Fialenko modrá,
co nemožeš rozkvést;
nedaj sa, děvčico,
ledakomu podvest.¹⁾

Esli fa podvede,
šak si fa nevezme,

sedna na koníčka
do vojny pojede.

Važte si, děvčátka,
svojí poctivosti,
jako ta travěnka
svojí zelenosti.

Travěnka uvjadne,
jak na ňu mráz přijde,
a vaša poctivosť
na věky zahyne.²⁾

¹⁾ Nedaj sa ty, milá,
ledakomu podvest,
ešče tobě može
karafiat rozkvest.

Karafiat rozkvest,
fialenka dozrát,
ešče sa ti može

švarny šohaj dostat.

²⁾ dyž na ňu snih padne,
panenka se změní,
dyž muža dostane.

Dycky děvče růža,
dokáď nemá muža,

dyž dostane muža,
opadne s ní růža.

Dycky děvče kvítek,
dokáď nemá dítek,
a dyž už má dítky,
opadnú s ní kvítky.

1367.

Z Provodova

Poctivosť, poctivosť,
co ona panuje!
Kerá panna švárná,
nech si jí šanuje.

Nech si jí šanuje,
do papírka sková,
nech si jí mládencom
opatrovat nedá.

Ona by ju každá
panna zachovala,
dyby se synečkem
v noci nesedala.

Poctivosť, poctivosť,
co je to pěkná cnosť!
Kdo si ju zachová,
trvá mu na věčnosť.

Kdyby sa poctivosť
na skale¹⁾ rodila,
nejedna panenka
by na ňu chodila.²⁾

Ale sa poctivosť
na skale nerodí,
nejedna panenka
bez věnečka chodí.

¹⁾ na vodě

²⁾ nejedna by panna
pro ňu sa brodila.

687. SIROTEK NA SVADBĚ

1368.

Od Slavkova u Brna

Ja - ni-čku, Ja - ni-čku, ja - kó ty svadbu máš, je - nom se po - dí - vé, ke - ho ta - de ne - máš.

Janičko, Janičko,
jakó te svadbo máš!
Jenom se podívě,
keho tade nemáš.

Ach, te tade nemáš
svojihó tatička,
už na něm narostla
zelená travička.

Zelená travička
modrém kvítkem kvete,
že už mě, tatičku,
ženit nebudete.

Marjánko, Marjánko,
jakó te svadbo máš,
jenom se podívě,
keho tade nemáš.¹⁾

Ach, te tade nemáš
své staré maměnke,
už na nich narostle
zelený travěnke.²⁾

Zelený travěnke,
modré karafiát,
škoda vás, maměnko,
škoda vás nastokrát.

¹⁾ Veseló, Haničko,
veseló svadbo máš,

²⁾ jak se ti povede
u jeho maměnke.

A u své maměnke
koláče na stole,
u jeho maměnke
tam chleba nebode.

A u své maměnke:
Stávě, dcerko milá,
u jeho maměnke:
Stávě, mrcho shnilá.